

Dernæst har man imødekommet den højtærede Minister, idet han i sit Forslag havde ønsket, at Landbrugsministeriet som saadant ikke skulde være Appellinstans for de Afgørelser, som Kommissionerne maatte afsige; man er enedes om at henvise Klager over de Kendelser, der maatte blive afgivet, til den Appellinstans, der allerede findes i § 14 i Loven af 1919, nemlig den overordnede Kommission, der behandler Fæstesager vedrørende de Fæstehuse, der faldt ind under første Afsnit i Loven.

Der er, som sagt, opnaaet Enighed saavel med Ministeren som indenfor Udvalget, og jeg skal meget anbefale Tinget at vedtage det stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af Udvalget. Jeg skal til Slutning udtale min Tak til den højtærede Landbrugsminister, fordi han saa beredvilligt har stillet dette Ændringsforslag og i det hele har vist sig saa forhandlingsvillig overfor Udvalget for at faa klaret det Begreb, der har været nogen Uenighed om.

Hermed være Lovforslaget anbefalet.

Andreasen: Det, der foreligger til Afstemning her, kan jeg ganske tiltræde, og jeg vil takke Udvalget for den Stilling, det har indtaget til det af den højtærede Minister fremsatte Forslag, som efter min Mening ikke vilde have betydet — hvad der dog var Hensigten — nogen Forbedring af Lejehusmændenes Stilling, men snarere en Forværring. Resultatet er da ogsaa blevet dette, at Udvalget ved Ændringsforslaget ganske indstiller Ministerens Forslag til Forkastelse og møder med et fuldkommen nyt Forslag, der er forment som en Ændring til Loven af 30. Juni 1919.

Jeg vilde gerne i denne Forbindelse — idet jeg altsaa kan stemme for dette Forslag og er glad for denne Sags Udvikling — rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om man indenfor Ministeriet er klar over, at der fremdeles maa arbejdes for at faa gennemført videregaaende Beskyttelsesbestemmelser for Lejehusmændene. Den Lov, vi vedtog i 1919, udløber den 1. April 1927, og hvis Loven ikke forlænges eller fornyes, vil i Virkeligheden al den Beskyttelse, som Rigsdagen har villet yde de paagældende Tusinder af Smaakaarsfolk ude paa Landet, bortfalde. Der hersker hos mange Lejehusmænd den Opfattelse — hvad jeg for øvrigt tidligere har berørt her i Tinget —, at de i Virkeligheden sidder inde med Jordlødder, paa hvilke der hviler Fæstepligt, og den højtærede Landbrugsminister — som jeg i øvrigt erkender har stillet sig velvilligt

ved de Forhandlinger, som bl. a. Lejehusmændene fra Sydsjælland har ført med ham — har ikke været uvillig til at erkende Ønskeligheden af, at hele dette Forhold fra Statsmagtens Side, fra Regeringens eller Rigsdagens Side, blev gjort til Genstand for Undersøgelse. Jeg er ikke i Stand til at udtale nogen Dom med Hensyn til denne Opfattelse. Men den raader i vide Kredse blandt Lejehusmændene, og mange er, som sagt, af den Mening, at der ved iværksat Undersøgelse vil kunne opnaas at faa fastslaaet, at Fæstepligten paa den paagældende Jord uretmæssigt er hævet.

Den højtærede Landbrugsminister har tidligere under Forhandlinger, som jeg sammen med sydsjællandske Lejehusmænd har ført med ham personlig i Ministeriet, stillet i Udsigt en Revision af Jagtloven, der bl. a. skulde gaa ud paa at imødekomme det fra Lejehusmændene gentagne Gange fremsatte Krav om Beskyttelse gennem en Ændring af Jagtloven, hvorved Jagtretten følger med Brugsretten. Derved vil det opnaas, hvad der altid har været ønsket, at den lille Jordbruger faar fuld Brugsret over sin Lod og Adgang til at tage det fulde Udbytte af den. Det kan han ikke nu, da han maa finde sig i, at Herremandens Dyr i mange Tilfælde fuldkommen ødelægger hans Avling. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om vi snart kan vente et Forslag i den nævnte Retning.

Endelig vil jeg til tredie Behandling forbeholde mig at rette et Spørgsmaal — jeg er nemlig ikke sikker paa, at Formanden vil tillade, det stilles her — angaaende den bekendte Sag om Lejehusmændene og Kommissionsdommen fra Gisselfeld Kloster. Man venter paa en Ændring i den Afgørelse, der her er truffet, og jeg haaber, Ministeren vil medvirke til, at de paagældende, der mener sig mindre godt behandlede, kan opnaa den Ret, som ogsaa jeg mener de har.

Formanden: Det vilde have været heldigst ogsaa at vente til tredie Behandling med Forespørgselen om Jagtretten. Jeg vil i øvrigt i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser gøre opmærksom paa, at det er et af Landbrugsministeren stillet Ændringsforslag, der er til Behandling.

Ulrich: Det konservative Folkepartis Medlemmer af Udvalget har været meget betænkelige ved at tiltræde det af den højtærede Landbrugsminister stillede Ændringsforslag. Vi mener, at det af Ministeren fremsatte Lovforslag løser denne Opgave paa en for os mere tilfreds-